

14

පව් සමාව (ඉස්තී:තාර්)

බෙලහීනයකු ලෙස මවනු ලැබූ මිනිසා පව් කිරීමෙන් ආරක්ෂා කරන ලද පුණ්‍යවන්තයෙක් නොවේ. ඔහු පව් කළ හැකි කෙනෙකි. එසේ වුව ද අල්ලාහ් පවෙන් මිදීම සඳහා වූ මග පෙන්වීම් අපහට ගෙනහැර දක්වා ඇත. පව් සමාව හෙවත් ඉස්තී:තාර් එයින් එකකි. අල්ලාහු තආලා මේ පිළිබඳ ව විශේෂයෙන් සඳහන් කර ඇත.

“ආදම්ගේ සියලු ජනයා මග වරදවා ගිය අය වෙති. පව් සමාව අයැදීන්තෝ මෙලොව මග වරදවා ගත් අය අතුරින් ශ්‍රේෂ්ඨයෝ වෙති.”

නබි ආදම් අලෙහිස්සලාම් තුමා තම බිරිඳ වන හව්වා අලෙහස්සලාම් තුමිය සමග ස්වර්ගයේ ජීවත් වූයේ ය. ඉබ්ලීස් ඔවුන් වරදෙහි යෙදීමට පෙළඹවූයේ ය. ඔහුගේ කුමන්ත්‍රණයට හසු වූ එතුමා, ඒ වෙනුවෙන් අල්ලාහ්ගෙන් හඬා වැලපී පව් සමාව අයැදුවේ ය. එයට සවන් දුන් අල්ලාහ් පසුව ඔවුන්ට සමාව දුන්නේ ය.

පව් සමාව අයැදීම නබිවරුන් අතර දක්නට ලැබෙන විශේෂ ගුණාංගවලින් එකකි. “අපගේ රබ් (පරමාධිපතියනි) අපි අපට ම අපරාධ කර ගත්තෙමු. ඔබ අපට සමා කර අපට දයාලු නොවුණහොත් නියත වශයෙන් ම අප අලාහයට පත්වූවන් වනු ඇතැ” යි (7:23) ආදම් අලෙහිස්සලාම් තුමා යාවිඥ කරමින් ප්‍රකාශ කළේ ය.

“පරමාධිපතියනි, මගේ පාපයන්, මාගේ දෙමව්පියන්ගේ පාපයන්, මා පිළිගෙන කරන්නන්ගේ පාපයන්, විශ්වාස කළ ස්ත්‍රී, පුරුෂ සියලු දෙනාගේ ම පාපයන් කමා කර දයාලු වූ මැනව!” යනුවෙන් නබි නූත් අලෙලෙහිස්සලාම් තුමා පවි සමාව අයැදී ය.

“මාගේ දෙවියනි, ප්‍රතික්ෂේපකරන්නන්ගේ වේදනාවට ඔබ අප ලක් නොකරන්නවා! ඔබ අපට කමා කරන්නවා. නියත වශයෙන් ම (සියල්ල ම) අභිබවා යන්නා ද, ඥානවන්තයා ද, ඔබ ම වේ” (60 : 5) යනුවෙන් ඉබ්රාහිම් අලෙලෙහිස්සලාම් තුමා පවි සමාව අයැදුවේ ය.

මෙලෙස මූසා අලෙලෙහිස්සලාම් තුමා දාවුද් අලෙලෙහිස්සලාම් තුමා වැනි බොහෝ නබිවරුන් අල්ලාහ්ගෙන් පවි සමාව ඇයැදූ ආකාරය අල්කුර්ආනය මගින් අපට ආදර්ශවත් ව උගන්වනු ලබයි. පවි සමාව අයැදින ලෙසට අල්කුර්ආනය අපට අණ කරයි.

“විශ්වාසවන්තයිනි, ජයග්‍රහණය ලබනු පිණිස නුඹලා සියලු දෙනා අල්ලාහ් වෙත පවි සමාව අයදිනු.” (24:31)

“විශ්වාසවන්තයිනි, නුඹලා ඉතා පාරිශුද්ධව ද, සත්‍යවාදීව ද අල්ලාහ්ගෙන් පවි සමාව අයදින්න.” (66:8)

පවි සමාව අයැදීම මුෂිත්වරුන්ගේ ගුණාංගයකි. පවි සමාව අයැදින්නන්ට අල්ලාහ් ස්නේහ කරන්නේ ය. පවි සමාව අයදින්නන්ගේ අයැදීම ඉෂ්ට කර දීමට අල්ලාහ් සූදනම් ව සිටියි.

“තමන් තමාට ම වැරදි කරගත් මාගේ ගැත්තනි, නුඹලා අල්ලාහ්ගේ දයාව ගැන බලාපොරොත්තු සුන් කර නොගනු. නියත වශයෙන් ම අල්ලාහ් සියලු පවි ක්ෂමා කරන්නේ ය. (39:53)

කවරකු අතෙහි මාගේ ආත්මය ඇත්තේ ද, ඔහු කෙරෙහි දිවුරා කියමි. අහස හා පොළොව අතර ප්‍රදේශය පුරවන පමණට ඔබ පවි කර තිබුණ ද, අල්ලාහ්ගෙන් පවි සමාව අයැදුවේ නම් ඔහු නියත වශයෙන් ඔබට සමාව දෙන්නේ ම ය. (අන්මද්)

පවි සමාව අයැදීමේ ඉතා ම උසස් ක්‍රමය ලෙස තව්බා කිරීම දක්නට ලැබේ. පාපයෙන් ඉවත් වී මුළුමණින් ම දෙවියන් වෙතට හැරී යාම යන්න මෙහි අදහස වේ. එනම්, ගැත්තකු මෙපමණ කාලයක් ජීවත් වූ ජීවන රටාවෙන් වෙනස් වී, තවත් අලුත් ජීවන රටාවකට ප්‍රවේශ වීම යන්න මෙයින් අදහස් කෙරේ. මෙසේ වෙනස් වීම වාචික ව පමණක් නොව දැනුමෙන් ද, මනසින් ද, ක්‍රියාවෙන් ද ආදී සියල්ලෙන් ම සිදු විය යුතු ය. දිව පවි සමාව අයැදින විට ඒ සඳහා පසුතැවිලි විය යුතු ය. ඉන්ද්‍රියයන්ගෙන් සිදු වන පාපී ක්‍රියාවන්ගෙන් ඉවත් විය යුතු ය. තව්බා යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ මෙයයි.

ඉමාම් ගස්සාලි රහ්මතුල්ලාහි අලෙලෙහි තුමා මෙසේ පවසා ඇත. ඔබ තව්බා කරන්නේ ය; පසු ව එම තව්බාව කඩ කර ගන්නේ ය; නැවත පවි කරන්නේ ය; වහා ම තව්බා කරන්න. නැවත පාපයෙන් ගිලී මැරීමට පෙර මා මරුමුවට පත් විය යුතු යැයි ඔබ ඔබට ම පවසා ගන්න. එලෙස අධෘණිත ව කරගන්න. ඔබෙන් එක් පාපයක් සිදු වූයේ නම් වහා ම තව්බා කර ගැනීම ඔබගේ පුරුද්දක් කර ගන්න. පාපයක් සිදු වූයේ නම් එයට අධෘණිත ව තව්බා කර ගැනීමේ අවස්ථාව ඔබ අත් නොහැර රැක ගන්න. ඔබගේ විශ්වාසය අතහැර

නොදමන්න. ඔබගේ තව්බා කිරීමට බාධාවක් ලෙස ෂයිතාන් නොසිටිය යුතු ය. ඔබට යහපතක් සිදු වීමට එය ම හේතු වේ.

පාපයෙන් මිදීමට එක් ක්‍රමයක් ලෙස තව්බා දක්නට ලැබෙනවාක් සේ ම, පව් සමාව ලබා ගැනීම සඳහා තවත් එක් ක්‍රමයක් ලෙස ඉස්තීෆාර් දක්නට ලැබේ. අල්කුර්ආනය හා සුන්නාව මෙම කරුණු අධික ව අවධාරණයට ලක් කරයි. තව්බාව සම්පූර්ණ කිරීමේ ක්‍රියාවක් ලෙස ඉස්තීෆාර් දක්නට ලැබේ.

නබි මුහම්මද් සල්ලල්ලාහු අලෙහි වසල්ලම් තුමා පෙර - පසු පාපයන් සඳහා සමාව හිමි වූ පාර්ශුද්ධවන්තයෙකි. එසේ වුව ද, එතුමාණෝ දිනපතා හැත්තෑවතාවකට අධික අවස්ථා ගණනාවක දී ඉස්තීෆාර් කිරීම මගින් අපට ආදර්ශවත් ජීවිතයක් පෙන්වුම් කළහ.

අධික අවස්ථා ගණනාවක දී ඉස්තීෆාර්

හසන් රලියල්ලාහු අන්හු තුමා මෙසේ පවසා ඇත්තේ ය. “ඔබගේ නිවසේ දී, කඩ සාප්පුවක දී, මග තොට දී, සභාවක දී ඉස්තීෆාර් අධික ව කරන්න. ඒ මන්ද යත් සමාව හිමි වන්නේ කුමන වේලාවක දී දැයි කිව නොහැකි බැවිනි.”

උමර් රලියල්ලාහු අන්හු තුමා කුඩා දරුවන්ගෙන් ඔවුන් පව් නොකළ ප්‍රමාණයට ඉස්තීෆාර් කරන ලෙස ආයාචනා කළේ ය. තව ද, “පව් සඳහා වූ ප්‍රතිකර්මය ඉස්තීෆාර් වේ” යනුවෙන් ආයිෂා රලියල්ලාහු අන්හා තුමිය පවසා ඇත.

ගැත්තෙකුට පව් සමාව අයැදීමට ඉතා සුදුසු ම කාලය ලෙස තහජ්ජුද් කාලය දක්නට ලැබේ. “යහ ගැත්තන් අලුයම කාලයේ පව් සමාව අයැදී” යනුවෙන් අල්කුර්ආනයේ සඳහන් වේ. සිකුරාද දිනය, අරෆා දිනය, රමළාන් මාසය ආදිය පව්සමාව ලබා ගැනීම සඳහා වූ විශේෂ අවස්ථා ලෙස හඳුනා ගෙන ඇත. එබැවින් ගැත්තන් පව් සමාව අයැදීම ප්‍රමාද නොකළ යුතු ය. තමා කළ පාපය වෙනුවෙන් වහා ම තව්බා කරන අතර නැවත නැවතත් පව් සමාව අයැදීමට වේලාවන් ද වෙන්කර ගත යුතු ය.

පව්සමාව අයැදීම සඳහා වූ කොන්දේසි :

1. තමා කළ පාපයන් ගණනය කර පැහැදී පසුතැවිලි වීම
2. කළ පාපය මිනිසා හා සම්බන්ධ වන්නේ නම් ප්‍රථමයෙන් ඔවුන්ගෙන් සමාව ලබා ගැනීම
3. පිරිසිදු චේතනාවෙන් (ඉලාස්) පව් සමාව අයැදීම
4. නිශ්චිත පාපය නැවත නොකරන බවට අධිෂ්ඨාන කර ගැනීම
5. තමා කළ පාපය සම්පූර්ණයෙන් අතහැර එයින් මිදීම

තව්බා, ඉස්තීෆාජ් යන දේ මුස්ලිම්වරයකු තුළ අනිවාර්යයෙන් දක්නට තිබිය යුතු ගුණාංගයන් ය. මෙමගින් පාපයන් කමා කරනු ලැබේ. දෙවියන්ට සමීප වීම හා දේව දයාව ලැබීම සිදු වේ. නිරයෙන් ආරක්ෂා වී ස්වර්ගයට යාමේ අවස්ථා උදා වේ; ජීවිතයේ සතුට හා අභිවාද්ධිය උදා වේ. සාගතය හා නියඟය නැති වී සුන්දරත්වය ද සශ්‍රීක බව ද ඇති වේ. ජීවිතයේ යහපත් දේ වැඩි වී උසස් ගැත්තකු ලෙස වෙනස් වීමට මග පෑදේ.

එබැවින් අපි ද, තව්බා, ඉස්තීෆාජ් යන්නෙහි යථාර්ථය පැහැදිලි ව දැනගෙන එය ජීවිතයේ පිළිපැද දෙලොවෙහි ම ජය ලැබීමට උත්සාහ කරමු.

අභ්‍යාස

1. පව් සමාව අයැදිය යුතු බව අවධාරණය කරන අල් කුර්ආන් වැකි දෙකක් ලියන්න.
2. පව් සමාව අයැදීමට සුදුසු අවස්ථා පහක් ලියන්න.
3. පව් සමාව අයැදීමේ දී පිළිපැදිය යුතු කොන්දේසි ලියන්න.

ක්‍රියාකාරකම්

නබිවරු අල්ලාහ්ගෙන් පව් සමාව අයැද ප්‍රාර්ථනා කළ අල්කුර්ආන් වැකි ගොනු කර පන්ති කාමරයේ ප්‍රදර්ශනය කර තබන්න.